

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	JULIOL 2018	CONVOCATORIA:	JULIO 2018
Assignatura: HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA		Asignatura: HISTORIA DE LA FILOSOFÍA	

BAREM D'EXAMEN

L'alumne/a contestarà, dins de l'opció que tria, les **quatre** qüestions sobre el text de l'autor que ha treballat en classe.

1ª qüestió: 2 punts; **2^a** qüestió: 2 punts; **3^a** qüestió: 5 punts; **4^a** qüestió: 1 punt.

OPCIÓ PRIMERA

TEXT I

1 -S: Doncs bé, adona't ara que situe en l'altra secció de l'intel·ligible allò que la raó abasta per si mateixa, mitjançant el poder dialèctic, considerant els supòsits no com a principis, sinó com a genuïnes hipòtesis, és a dir, esglaons i trampolins que l'eleven fins a allò no hipotètic, fins al principi de tot. I, un cop abastit aquest principi, va fent les deduccions que d'ell depenen, fins a descendir a la conclusió, sense emprar en absolut res sensible, sinó únicament les idees en si, passant d'una a l'altra de les idees i acabant en elles.

7 -G: Ho entenc -va dir-, encara que no del tot, perquè em embla molt gran el que pretens exposar, ja que intentes determinar que la contemplació del ser i de l'intel·ligible que proporciona la ciència dialèctica és més clara que la que proporcionen les anomenades arts, de les quals les hipòtesis en són principi. Perquè encara que els que les estudien han de contemplar els seus objectes amb el pensament, i no amb els sentits, tanmateix no investiguen remuntant-se cap al principi, sinó partint d'hipòtesis. Per això a tu et sembla que no aconsegueixen enteniment d'aquests objectes, que són intel·ligibles, no obstant, quan estan en relació amb un principi. I crec que l'operació dels geòmetres i d'altres com ells l'anomenen pensament, però no intel·ligència, perquè el pensament ocupa un lloc intermedi entre l'opinió i la intel·ligència.

16 -S: Ho has comprés molt bé -vaig dir-. Ara aplica a les quatre seccions les quatre operacions que realitza l'ànima: la intel·ligència a la més elevada; el pensament a la segona; a la tercera la creença, i a l'última la conjectura, i posa aquestes operacions en ordre, considerant que cadascuna d'elles participa tant més de la claredat com més participen de la veritat els objectes a què s'aplica.

Plató, *La República*, 511 b-d. (Trad. C. Miralles).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**pensament**”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: **Dualisme antropològic. Teoria de la reminiscència.**
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jugues important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són contemporanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓ PRIMERA

TEXT II

1 Així, certament, tot coneixedor d'un art fuig de l'excés i del defecte, i busca, en canvi, el
2 terme mig i el prefereix, però no el terme mig de l'objecte sinó el que ens concerneix a
3 nosaltres. Si, en veritat, tot coneixement acompleix així la seua funció correctament, tot i
4 dirigir la mirada cap al terme mig i tot i condir les seues obres cap a aquest (d'ací que hi
5 haja el costum d'atribuir a les obres ben fetes el fet que no siga possible llevar-ne ni afegir-
6 ne res, en la creença que l'excés i el defecte destrueixen la seua perfecció, mentre que el
7 terme mig el conserva, i que els bons artistes, com diem, treballen dirigint la mirada cap a
8 aquest), i si, per altra banda, la virtut és més exacta i millor que qualsevol art, com també
9 ho és la natura, aquesta haurà d'apuntar cap al terme mig. Estic parlant de la virtut ètica, ja
10 que aquesta està relacionada amb les passions i les accions i en aquestes hi ha excés,
11 defecte i terme mig. Per exemple, és possible en major o menor grau tenir por, ser temerari,
12 tenir apetits, experimentar ira, sentir compassió, i, en general, gaudir i sentir aflicció i en
13 cap dels dos graus fer-ho de manera correcta. Però fer-ho quan es deu, en els casos que es
14 deu, cap a les persones que es deu, per la raó que es deu i com es deu, és terme mig i a la
15 vegada excel·lència, cosa que justament és pròpia de la virtut.

Aristòtil, *Ètica a Nicòmac* 1106 b (Trad. C. Monzó).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**virtut**”, partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor
- 3^a. Redacció: ***La Politica***.
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que juges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són contemporanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	JULIOL 2018
Assignatura:	HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA

CONVOCATORIA:	JULIO 2018
Asignatura:	HISTORIA DE LA FILOSOFÍA

BAREMO DEL EXAMEN:

El/la alumno/a contestará, dentro de la opción que elija, las **cuatro** cuestiones sobre el texto del autor que ha trabajado en clase.

1ª cuestión: 2 puntos; **2^a** cuestión: 2 puntos; **3^a** cuestión: 5 puntos; **4^a** cuestión: 1 punto

OPCIÓN PRIMERA

TEXTO I

1 -Pues bien, aprende ahora que sitúo en el segundo segmento de la región inteligible aquello a que alcanza por sí misma la razón valiéndose del poder dialéctico y considerando las hipótesis no como principios, sino como verdaderas hipótesis, es decir, peldaños y trampolines que la eleven hasta lo no hipotético, hasta el principio de todo; y una vez haya llegado a éste, irá pasando de una a otra de las deducciones que de él dependen hasta que de ese modo descienda a la conclusión sin recurrir en absoluto a nada sensible, antes bien, usando solamente de las ideas tomadas en sí mismas, pasando de una a otra y terminando en las ideas.

8 -Ya me doy cuenta -dijo-, aunque no perfectamente, pues me parece muy grande la empresa a que te refieres, de que lo que intentas es dejar sentado que es más clara la visión del ser y de lo inteligible que proporciona la ciencia dialéctica que la que proporcionan las llamadas artes, a las cuales sirven de principios las hipótesis; pues, aunque quienes las estudian se ven obligados a contemplar los objetos por medio del pensamiento y no de los sentidos, sin embargo, como no investigan remontándose al principio, sino partiendo de hipótesis, por eso te parece a ti que no adquieren conocimiento de esos objetos que son, empero, inteligibles cuando están en relación con un principio. Y creo también que a la operación de los geómetras y demás la llamas pensamiento, pero no conocimiento, porque el pensamiento es algo que está entre la simple creencia y el conocimiento.

17 -Lo has entendido -dije- con toda perfección. Ahora aplícame a los cuatro segmentos estas cuatro operaciones que realiza el alma: la inteligencia, al más elevado; el pensamiento, al segundo; al tercero dale la creencia y al último la imaginación; y ponlos en orden, considerando que cada uno de ellos participa tanto más de la claridad cuanto más participen de la verdad los objetos a que se aplica.

Platón, *La República*, 511 b-d. (Trad. J. M. Pabón y M. Fernández Galiano).

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**pensamiento**”, partiendo de la información que ofrece el texto y complétala con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: **Dualismo antropológico. Teoría de la reminiscencia.**
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son contemporáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

OPCIÓN PRIMERA

TEXTO II

1 Todo conocedor rehúye el exceso y el defecto, y busca el término medio y lo prefiere; pero el
2 término medio no de la cosa, sino el relativo a nosotros. Y si todo saber lleva bien a cabo su
3 obra de esta manera, mirando al término medio y dirigiendo hacia éste sus obras (por eso
4 suele decirse que a las obras bien hechas no se les puede quitar ni añadir, porque tanto el
5 exceso como el defecto destruyen la perfección, mientras que el término medio la conserva, y
6 los buenos artistas, como decimos, trabajan con sus miras puestas en él); y si, por otra parte,
7 la virtud es más exacta y mejor que todo arte, como lo es también la naturaleza, tendrá que
8 tender al término medio. Me refiero a la virtud ética; pues ésta tiene que ver con pasiones y
9 acciones, y en ellas se dan el exceso, el defecto y el término medio. Así en el temor, el
10 atrevimiento, la apetencia, la ira, la compasión y en general en el placer y el dolor caben el
11 más y el menos, y ninguno de los dos está bien; pero si es cuando es debido, y por aquellas
12 cosas y respecto a aquellas personas y en vista de aquello y de la manera que se debe,
13 entonces hay término medio y excelente, y en esto consiste la virtud.

Aristóteles, *Ética a Nicómaco* 1106 b (Trad. Julián Marías).

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**virtud**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: **La Política**.
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son contemporáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.